

Към пролетарската младеж.

Не към синчагите на дребната буржуазия и едра такава, разни адвокатусти и фарисейстувачи, в тесняшката младежки сюз карриеристи, се обръщаме ние. Левите комунисти. Не! А ние ви зовем вас, отрудени синове на мизерията, вас пролетарски синове. Не ви зовем ние, да подписвате акции с последните си стотинки за да ви се дава солта или брашното некой грош по-надоле — защото сме далеч от тия дребнобуржуазни илюзии. Не ви зовем вас, братя пролетарии по вашите гърбове да пропълят „избранци“ до парламента и да ви продават. Не! Крайно време е да напуснете тесняшката младежки сюз — там какво ни пеят? За пустото парче хлеб и шепя въздух. Но затова ли трябва да се бориме, — младежите? За коравото парче хлеб ли? Не другари, за човешки живот ние се бориме, не за некая троха хлеб повече — не за живот в погребален ковчег. Време, крайно време е да се свестим! Що повече стоим в онова опортюнистическо капище — тесняшката младежки сюз?

Бива ли повече да стоим в това капище, където жреците избрани са карриеристите книгоядци, грижещи се повече за лъснатите си чепици и за адвокатския си алжш-вержш, отколкото за интересите на пролетарията. Не е, другари по участ, мястото ни там! Не е там мястото ни, бедняци; вжн от това опортюнистическо капище на което на чело стоят политически юди, които за некой и друг министерски сребжрник ще си ни продадат, тжй „дисциплинирано“ както Шайдман и Носке и целата сган политически комиссионери, които срещу дадената от буржуазията им „комисиона“ продадоха и пак продават пролетарията.

Не е местото ти там младежо! Погледни си мишците: те не са слаби! Погледни си жилестите ржце — те не са за да джржиш с тех бюлетини с които да гласуваш, щото джзина-две-три „твон“ „изпитани“ водачи карриеристи да те забравят в парламента и да си спомнят името ти от избори на избори! Погледни си ржцете, младежо, те по-лесно ще счулят оковите ти! Напусни тия си „изпитани“ вождове, тия „вождове“ които са неподобни страхливци и приличат на човек, който не пие вода от чаша, от страх да не се удави в нея. Нима мислиш, братко, че те те водят към слжницето на свободата? О, жестоко се мамииш! Погледни делата им! Погледни „политическите“ им „ризни“: колко са те кирливи! На къде ни водят те? В джлбоките блатата на опортюнизма, където грухтят „изпитаните“ вождове и на II и на III. че и на III-ия бледочервени интернационали!

Но, каква революционна подготовка се дава на младите в тесняшките младежки дружества? Нищо почти, освен припевите, вечните припеви за „агнешко вжлчото“ тжй да се каже правителство! Нека заявим на тия политически акробати, че лжат се, ако мислят, че ние младежите сме стадо, което да карат на паша по урните и да кжрмят с червенонивени парцалчета и че ние знаем дали при урните и кооперациите да умрем или под пурпурното знаме на левия комунизъм. Между чувалите сол, пипер и други артикули или на барикадите?

Другари младежи! Вие които още вжрвите след тия жреци на бюлетинките, които през глава се преметат и изметат с революционната си „тактика“, с твоите откжснати от оскждния залжк стотинки, какво мислите, дали мислите, че в тоя тесноширок сюз свободата си плащате? О, не! Тех вий гоите и гроба си плащате, който „изпитаните“ вождове ви копаят! Презрете другари и заплюйте в лицето ония, които само изборите обичат, вечно само и само протестират, а кога ний мрем — по таваните се навират. Бедняци, към вас протегаме братска ржка, към вас братя по участ, ние левите комунисти. Погледнете вашите вождове от тесняшкото котило: какво им е на тех? Лозята им лозя, имотите им имоти! Та те са цели буржуа! И къде може да ни изведат, ако не в тинята и в

калта? Подир буржуата „изпитани“ „вождове“ ли ще вжрвим? За трохата хлеб ли ще се борим или за човешки живот? За вошеницата или за слжницето?

Братя пролетарии, ние, синовете на пролетарията, нека заявим на „изпитаните“ вождове: Какво ни зовете вече нас? За рачешки ли офанзивни? За избори ли? За да ви градиме домове — кули вавилонски ли? В които да си убжркваме езиците? За единен фронт с кржвните ни врагове ли? Тжй ли? Но, тогава далеч от нас г-да четвжртинковци, г-да широки тесняци! Другари младежи далеч от тия предатели! Гладни — настрана от ситите! Роби на капитализма! — настрана от слугите му — „изпитаните“ вождове“. Всички — в редовете на левия комунизъм, под чистото му знаме, защото знамето на левия комунизъм е единственото знаме, което приветствува революцията.

Всички младежи под знамето!
Да живее левия комунизъм!

ВЖИШЕН ПРЕГЛЕД.

РУСИЯ.

XII конгрес на Руската Ком. Партия (болшевики).

Един от централните вжпроси на конгреса на болшевиките е бил вжпроса за привлчане на руския индустриален пролетарият в партията. Пролетарската и революционна руска болшевишка партия в 17 и 18 г. иде сама чрез конгреса си доде да признае, че днес тя е отталкиваща партия за руския пролетарият, с нахлулия и превжрналия я в дребно-буржуазно общегражданска, дребнобуржуазен, буржуазен и деклисиран елемент от бюрократи, функционери и свжетски чиновници. С новата икономическа политика, провеждана чрез диктатурата на тази партия, политика и а контр-революционна буржуазна реставрация, свжсем се разграничи от пролетарията и неговите класови интереси. Но на руската нова буржуазия са нужни пролетарски маси зад себе си, не за друго, а да импонира, ако не идейно, то поне организационно като пролетарска изразителка. Кжм тази си цел тя се стреми по два пжтища: пжт нелегален, чрез терор над безпартийното, лево-комунистическо, анархо-синдикалистическо работничество, посредством лишението от работа, лишението от изборни права в свжетите, по един или друг начин, чрез насилията на власта с полицейски и тжмнични мерки; и пжт на демагогия и широко раскриване на вратите си да привлече индустриалния пролетарият.

Шест годишното господство, практика и управление на болшевиките, — обаче, са достатъчно време да убедят в Русия и най-несжзнателните пролетарски маси, че в Русия нема пролетарска диктатура, и че тя е невжзможна при господството на буржуазно-селската, сега, болшевишка комунистическа партия и й обржчат гржб. Тжй в Русия се формират нови пролетарски класови маси, които да сметат болшевишката дребно буржуазна диктатура и я заменят с действително класово пролетарска — не за реставрация на капитализма, както правят болшевиките, — а за провеждане на комунизма в обществото.

Легендата, че руското правителство било правителство на работниците и че болшевишката партия се състояла от работници се изясни от XII конгрес на болшевиките.

От даденият отчет от Зиновиев — жалкият оржженосец на дребнобуржуазния свжветизъм, като болшевижъм и най-сервилното орждие на Ленин — пред тоя конгрес се вижда, че от 112,774 кандидати за партийни членове 6,936 сж фабрични работници, 4294 — транспортни, 51,763 — селяни (собственици), 27,725 — военни, 13,884 — „свжветски чиновници и 8,186 — разни. Работниците сжставляват 10% от целия брой (6936+4294=11,230). От тия цифри всеки би можл да си направи заключението, че тая партия е толкова работническа (с 10% работници) колкото и тесняшката в Бжлгария. Остава само да обжят селените за носител и крепител на революцията

за да има хармония между делата и думите, което и ще тури край на собствената им демагогия и престопа експлоатация с великата философия на работническата класа — Марксизма.

Руският работник все повече и повече страда от Непя, който демагозите болшевици главоломно прокарват. Ето сега от последния им конгрес се вижда, че те са решили да изнасят вече в чужбина жита. Това според нас ще доведе посжжпаане на хлеба, най-веществената храна за работника вжобще, по-сжжп живот и борба на работниците, експлоатирани както всежгде в света тжйк като бе в Англия преди 30-те години на миналия век. Малоимотните в Русия сж воденичния камжк на врата на болшевиките който ще ги удави.

В Рур положението всеки ден става все по-сериозно. Френската железопжтна администрация според сведенията на чуждестраните вестници успяла вече да урегулира и засили транспорта и всеки ден отправяла все повече вжглища за Франция, обстоятелството което отслабва фактически пасивната сжпротива на правителството на Куно в Германия. Безсжмнение, тия мерки нема да бждт безконечни. Даже, има изгледни Германия, която похарчи много пари за поджржането на тая пасивна сжпротива в плащане надниците на „стачкуващите“ работници в мините и заводите, много скоро да капитулира, като правителството на Куно или само ще се оттегли или насила ще бжде свалено. Най-вероятно е да се образува едно „работническо“ правителство от германските тесняци (секцията на III интернационал), като хомогенно или в коалиция с широките и независимите.

Как ще стане това — сжбитията ще ни покажат, които се очакват да настжпят в резултат на тая сжжтена атмосфера в Рурската област. Това правителство, може би ще бжде и последното предателско правителство в Германия, което ще бжде онова, което ба правителството на Керенски в предвечерието на октомврийската революция.

Както се вижда то ще бжде закупителната жертва на революцията в Германия, за която днес единствено работи Работническият комунистически интернационал, който и фактически ще я води.

Френските военни сждилища в Рурската област, освен директорите на Круповите фабрики с Есен сж осждили и много работници на затвор.

Това, което се вече знае, бе предизвикано от германската буржуазия, която в своята сжпротива използва работниците, които в своето несжзнание още водят платени стачки в мините и др. предприятия. Французските окупационни власти и те на свой ред използват сжщите рабонници и така последните сж добре използвани и от двете враждуващи страни.

Залжгвани те още чакат „спасение“; те не разбират още, че трябва едновременно да се справят и с французи и с немци.

Много скоро, обаче, ще им се наложи от живота действително, от което до сега ги отклоняваха капиталистическите подлоги от Москва и Амстердам.

ДОПИСКИ.

Плевен. В брой 4 от от 8 юний в „Работнически вестник“ се потвжржда изключването на Крачул Конов от от с. Дреново — Ловченско. Кой е той? най-довереното лице на Лукановци и Коларовци. Най-големият идол на тесняшките акули. Пжрвото лице на окржжния комитет. Постоянния делегат на конференциите и конгресите, и най-послед о ужас! В кандидатната листа за изборите на 22 април не го сложили до Т. Луканов, а по далеч. Разрази се цяла буря. Крачул Конов не бе избран за народен представител, той се лото разжрди и веднага си прене тесняшкия багаж при дружбашите. Копойте на Т. Луканов го молиха, печена кокошка му носиха, но тесняка „революционер“ Крачул остана неумолим. Той стана пржв между дружбашите. Най-послед се

разжрди и централния тесняшки комитет и за кумува срама, осжди мжртвеца на тесняшка смжрт след 1 1/2 месеца.

Ние левите комунисти питаме акулите от централния комитет на бжлгарския лжжекомунизъм, как ще постжпи с Плевенските тесняци Христо Гжлжбов — пржв тесняк и секретар на Плевенската „комуна“. И. Табачкин член на училищното настоятелство при „комуната“, Ал. Халачев брат на „храбрия“ адвокат и „бивши“ кмет на комуната, А. Халачев, Йото Лазаров, Киро Иванов и много още „вождове“, които са подали заявление до дружбашката инспекция по труд. поземелна собственост, за да им отпуснат по 10 декара безплатна земя.

Поучителното е, че около 40 работника са се повели по акжла на килипирджийте тесняци и са подали сжщо заявления. Дружбашите им предложили да подаждт декларации и ще получат земя. Лековерните се уловили на вждицата.

Здравомислящото и класовосжзнателното работничество до погнуса е вжжмутено от своите „вождове“ у които няма партиен морал за нула. Нали г-да тесняшки вождове сте против частната собственост? — питаме ние левичарите.

Плевенската тесняшка организация при отчета за последното тримесечие изслуша много горчиви работи. Опортюнизма бе изжкнат като истински кумир на вождовете на теснящината. Местния комитет за да отблагодари за тая критика предложи на изключване около 65 членове и то най-активните работници и интеллигенти. Обаче мина им лисцата пжт. Сжбранието не се сжгласи с узурпаторите. То избра 5 члена комисия за да провери виновността на тия 65 оглашени и тогава ще си каже думата. Изборджийските аларми, общинската политика на Плевенската „комуна“, изгубването на сжбуденото работничество, накара калабалжката от тесняшката организация да си отвори очите и да види, че неговите вождове карриеристи го водят на буклука при общоделците, за да тури историята своя кржст на теснящината.

Епиграма.

На „изпитаните“ вождове.

У врата са кржгли — обли у корема.
В фрази — Херкулеси.
Предателство — нема!
Но са си метреси,
Те на тузовете.
Щом е така братя,
По тех не вжрвете. Младеж.

Днешните буржуазни закони, премахват хората, но не и престжпленията.

Пролетарии.

Вашето положение става непоносимо. Вие сте експлоатирате от немския, и от антантовия капитал.

Интернационалния капитал изсмуква кржвта ви до последна капка кржв.

Бунтовете след бунтове избухват в Рур. Масите искат по-голями заплати, те искат хлеб и облекло.

Немските капиталисти ще ви хвжрлят трохи, за да спасят себе си.

За да ошетят конкурентите си, французските капиталисти ще оставят бунтуващите свободно да действуват.

Обаче пролетарии, помислете си: Никакви трохи не ще ви помогнат за джлго време. Днес още разединени, утре вече французки и германски капиталисти общо ще се хвжрлят вжрху вас, за да ви удашат. Вас може да ви спаси само: организираната революционна борба за завземане на политическата власт; сжбаряното на капитала.

Тая борба вие не можете да водите чрез синдикатите, чрез парламентарните партии. Вие знаете това много добре.

Обединете се по заводски организации. Сжздайте независимо от всички предателски организации вашите собствени революционни органи. Започнете революционната борба за сжбарянето на интернационалния капитал.

(К. А. З. по случай пжрвите революционни движения в Рур).